

arbejdspladser, indkøb osv., osv. kan trækkes hjem i stuen, uden at man har nogen kontakt med andre mennesker, understreger det offentliges forpligtelse til fortsat at give gode teater- og sportstilbud m.m. Ellers er der kun den todimensionale verden uden sociale kontakter tilbage. Dette må ikke opfattes som et forbehold over for informationsteknologien, men alene som en understregning af, at satsningen ikke må være enstrengt.

Samlet synes jeg, at forskningsministerens redegørelse og handlingsplan rummer nogle spændende aspekter, som kan være med til at holde Danmark i de forreste rækker, hvad angår informationsteknologien og befolkningens mulighed for at få det maksimale udbytte af den.

I relation til udlandet peger redegørelsen på nogle spændende udviklingsområder, som kan sikre Danmark en position blandt de førende inden for opbygning af informationsteknologi.

Poul Nødgaard (DF):

Hvis vi for 20 år siden havde siddet og tænkt på, om der ville ske det, som faktisk er ved at ske i dag, så havde vi nok ikke rigtig kunnet tro på det. Der var i hvert fald ikke ret mange, tror jeg, der for 20-25 år siden havde fantasi til at forestille sig det informationssamfund, som vi faktisk allerede har stået i i et stykke tid, og som vil fortsætte med en rivende udvikling.

Det, som flere ordførere har været inde på, jeg også lige sige et par ord om. Det er omkring de afsnit i redegørelsen, hvor der tales om A- og B-hold. Der er også nogle, der har talt om C- og D-hold, og det synes jeg nok er noget af det, som man bør overveje at drøfte. Selvfølgelig skal man ikke tvinge nogen til at lære noget, men jeg går ud fra, at et samfund i en sådan udvikling også sørger for, at der gives de muligheder, som nu kan gives, for, at folk også bliver klar til at deltage i det samfund, som vi står over for.

Jeg vil godt lige sige med hensyn til, hvad der også har været talt om, nemlig hele den computerverden på skolerne – nogle går jo næsten ind for, at hver eneste elev fra børnehaveklasse til 10. klasse skal have en personlig computer – at dér melder jeg altså fra. For det første er der jo en masse økonomi i det, og det andet og for mig endnu mere væsentlige er, at i det øjeblik, vi ligesom omgives så meget med computere, at det nærmest er det, det hele drejer sig om, tror jeg, livet kan gå hen og blive utrolig fattigt. Lad

børnene og de unge blive voksne på en naturlig måde; man skal ikke mere eller mindre pådutte dem nogle computersystemer. Derfor synes jeg nok, at man bør gå en lille smule langsommere frem, end mange i virkeligheden gerne vil.

Med hensyn til Internettet, som der også har været talt meget om, er det jo over os. Det har jo ikke fundet sit endelige leje endnu, men det kører sikkert også derudad.

Med hensyn til borgerkortet, som er noget af det vigtigste, synes jeg, i denne redegørelse, er jeg glad for, at ministeren allerede gik først ind i debatten og slog helt fast – hvilket jeg i øvrigt heller ikke var i tvivl om – at det borgerkort først kommer i det øjeblik, Folketinget har bestemt, at det skal indføres, og at det vil komme til at foregå via et konkret lovforslag.

Men man kan godt udtale sig om det allerede nu, og dér vil jeg så sige, at jeg tror, at det vil blive med borgerkortet lidt ligesom med Dankortet. I starten, da vi havde fået Dankortet, var utrolig mange mennesker skeptiske over for det, meget skeptiske. Jeg ved ikke, hvor mange hjem der i dag har et Dankort – det er der sikkert tal for – men jeg vil tro, at mindst hvert andet eller tredje hjem i Danmark har et Dankort liggende, som de kan bruge i en given situation, og som de sikkert også bruger meget i det daglige. Det vil gå på samme måde med borgerkortet.

For Dansk Folkeparti må det være sådan, at når det borgerkort kommer – for det tror jeg det gør – og der vil blive vedtaget en lov her i Folketinget om det, så må det være på samme måde som med Dankortet, at det er for de danskere, der ønsker at bruge borgerkortet. Der kan også være forskellige ting, man vil have lagt ind på borgerkortet – nogle vil måske have det hele. Når jeg mærker, hvor meget min tegnebog fylder med DSB-kort, Tivolikort, sygesikringsbevis, og hvad ved jeg, er jeg utrolig fristet til at få et borgerkort, hvor man kan trykke de ting ind på, som jeg beder om; men dermed er ikke sagt, at andre skal gøre det samme, og derfor må vi på det område have den totale frihed. Men jeg vil da ikke afvise, hvis borgerkortet kommer om nogle ganske få år, at det i løbet af 5-10 år er blevet lige så moderne at have et godt, veludviklet borgerkort, som det er i dag at have et Dankort.

Tiden er fremskreden, og jeg synes ikke, der er nogen grund til at forlænge debatten mere. Jeg vil slutte med lige at sige tak for redegørelsen. Jeg synes, at den er god og nyttig, et godt lille værktøj at have på sit kontor i det daglige arbejde.